

220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet

a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól

Hatályos: 2020. 08. 12. –

A Kormány a környezet védelmének általános szabályairól szóló [1995. évi LIII. törvény \(a továbbiakban: Kvt.\) 36. §-ában](#), a [110. § \(7\) bekezdés f\) pontjában](#), valamint a vízgazdálkodásról szóló [1995. évi LVII. törvény \(a továbbiakban: Vgtv.\) 14. § \(6\) bekezdésében](#) kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

I.

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A rendelet hatálya¹

1. §² A vízhasználatok biztonsága, az emberi egészség és a környezeti állapot megőrzése, valamint a szennyezések megelőzése és csökkentése érdekében e rendelet meghatározza a felszíni vizek minőségének megóvását, javítását, a víztestek jó állapotának elérését és fenntartását, továbbá a vízi és vízközel, valamint a felszíni víztől közvetlenül függő szárazföldi élőhelyek és élő szervezetek fennmaradásához szükséges feltételek biztosítását szolgáló intézkedéseket.

2. § A rendelet hatálya kiterjed:

- a) a természetes és jogi személyre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre, ha
- aa) a felszíni vizekkel kapcsolatban jogokkal rendelkezik, illetőleg kötelezettségek terhelik,
- ab) létesítménye vagy terméke, illetőleg tevékenysége vízszennyezést okoz, illetve okozhat,
- ac)³ a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló kormányrendelet szerinti csapadékvíz- és szennyvízelvezető műbe, valamint a szennyvíztisztító telep nélküli közüzemi szolgáltatást biztosító szennyvízelvezető, -gyűjtő rendszerbe (a továbbiakban együtt: közcsatornába) szennyvizet bocsát,
- ad)⁴ zárt gyűjtőben gyűjtött szennyvizet – kivéve a kizárólag háztartási eredetű nem közművel összegyűjtött szennyvizet – közcsatornába, továbbá közös üzemi szennyvíz-, illetve csapadékvíz hálózatba szennyvizet bocsát;
- b) a felszíni vizekre, a csapadékvíz, szennyvíz elvezetését, tisztítását szolgáló víziközművekre, a nem közüzemű közös üzemi (ipari) csatornára, szennyvíztisztítóra, azok terhelésére és szennyezésére.

Értelmező rendelkezések

3. § E rendelet alkalmazásában:

1. *felszíni víz*: a föld felszínén lévő állóvíz (így különösen: tó, bányató, mocsár, tározó), vízfolyás (így például: folyam, folyó, patak, ér, csatornák, időszakos vízfolyás, vízmosság) vize;

2. *a felszíni víz állapota*: olyan általánosan jellemző állapot, amelyet a felszíni víztest ökológiai és kémiai állapota közül a kevésbé jó határoz meg;

3.⁵ *a felszíni víz jó állapota*: olyan jellemző állapot, amelyben a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló kormányrendelet szerinti ökológiai és kémiai állapot jó minősítésű;

4. *a felszíni víz jó kémiai állapota*: a felszíni víztestre meghatározott környezeti célkitűzések elérésének lehetőségét biztosító kémiai állapot, amely azzal jellemezhető, hogy a felszíni vízben található szennyező anyagok koncentrációja nem haladja meg a környezetminőségi határértékek által meghatározott koncentráció szintjét;

5.⁶ *környezeti célkitűzés*: a felszíni víz adott időpontig elérni kívánt ökológiai és kémiai állapota, melynek jellemzőit a vonatkozatható referencia feltételek és a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló kormányrendelet határozzák meg;

6. *befogadó*: a felszíni víz, valamint annak medre;

7.⁷ *befogadó terhelhetősége*: előzetes vízszennyezettségi vizsgálatok és a vonatkozó vízszennyezettségi határérték alapján az illetékes vízvédelmi hatóság által megállapított olyan mértékű, még megengedhető terhelés, amely mellett még biztosítható a környezeti célkitűzés elérése;

8. *vízszennyezettség*: a felszíni vízben a vízszennyező anyaggal történő terhelés (vízterhelés) hatására kialakult vízszennyező anyag koncentráció;

9.⁸ *környezetminőségi határérték*: elsősorban veszélyes anyagok és egyéb veszélyes anyagok, anyagcsoportok olyan mértékű, még megengedett koncentrációja felszíni vízben vagy biótában, amelynek meghaladása a felszíni víz jó kémiai állapotának nem megfelelését okozza;

10. *mértékadó vízszennyezettség*: a vizsgált vízszennyező forrás környezetében kialakult, más vízszennyező források által okozott, meghatározott időtartamra vonatkoztatott jellemző vízszennyezettség, amelyhez a vizsgált vízszennyező forrás kibocsátásának hatása hozzáadódik;

11. *vízszennyező forrás*: az a tevékenység, létesítmény, építmény, illetőleg berendezés, amelyből vagy amelyről vízszennyező anyag kerül pontszerű források esetében szennyvízelvezető (illetve csapadékvíz elvezető) vízellétesítményen keresztül, nem pontszerű (diffúz) szennyezőforrások esetében más környezeti elemek közvetítésével a felszíni vizekbe;

12. *vízszennyező anyag*: a vizek természetes minőségét hátrányosan befolyásoló olyan anyag vagy hőenergia, amely az emberi tevékenység eredményeként közvetlen, illetőleg közvetett bevezetéssel kerül a befogadóba, és amely káros, illetve káros lehet az emberi egészségre, az élővilágra vagy a környezet más elemeire, illetőleg károsítja, illetve károsíthatja az anyagi javakat;

13. *veszélyes anyagok*: az olyan anyagok vagy az anyagoknak olyan csoportjai, amelyek toxikusak, perzisztensek és képesek a bio-akkumulációra, továbbá az olyan anyagok, illetőleg az anyagok olyan csoportjai, amelyek az előbbiekkal egyenértékű problémákat okoznak;

14. *I. és II. listába tartozó anyagok*: e rendelet 1. számú mellékletének B) pontjában meghatározott anyagok, illetve anyagcsoportok;

15. *elsősorban veszélyes anyagok, anyagcsoportok*: e rendelet 1. számú mellékletének E) pontjában meghatározott anyagok, anyagcsoportok, melyek jelentős kockázatot jelentenek a vízkörnyezetre, illetve azon keresztül az egyéb védett értékekre, környezeti elemekre;

16. *elsősorban veszélyes anyagok, anyagcsoportok*: e rendelet 1. számú mellékletének E) pontjában külön jelzett anyagok, anyagcsoportok;

17. *vízterhelés*: vízzennyező anyag felszíni vízbe bocsátása;
18. *vízzennyező anyag kibocsátása (a továbbiakban: kibocsátás)*: vízzennyező anyag, hőenergia közvetlenül vagy közvetetten felszíni vízbe juttatása;
19. *kibocsátó*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki tevékenysége során szennyvizet (használt vizet) közvetlenül vagy közvetve befogadóba vezet;
- 20.⁹ *szennyvíz*: a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat – illetve az üzemi területen összegyűlő csapadékvizek esetében bemosódás vagy keveredés – következtében fizikai, kémiai vagy biológiai minőségében megváltozott, vízzennyező anyagot tartalmazó víz;
21. *a felszíni vízbe való közvetlen bevezetés (a továbbiakban: közvetlen bevezetés)*: a kibocsátott szennyvíz (használt víz) további tisztítás nélküli befogadóba vezetése;
- 22.¹⁰ *a felszíni vízbe való közvetett bevezetés (a továbbiakban: közvetett bevezetés)*: a telephelyről kibocsátott szennyvíz (használt víz) közcsonornán vagy egyéb csatornán (a továbbiakban: közös üzemi csatornán) való elvezetése, illetve a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetéséről szóló kormányrendelet szerinti háztartási szennyvíznek nem minősülő szippantott szennyvíz közcsonornába vagy közös üzemi (ipari) csatornába bocsátása és további tisztítás után történő befogadóba vezetése;
23. *vízzennyezés*: vízzennyező anyagnak az engedélyezett kibocsátási határértékét meghaladó mértékű, közvetlen vagy közvetett befogadóba vezetése;
24. *rendkívüli szennyezés*: üzemszerű működésen kívülálló okból (műszaki meghibásodás, gondatlan kezelés, baleset) bekövetkező vízzennyezés, illetve a közcsonorna károsító szennyezése, továbbá, ha a felszíni víz, közcsonorna szennyezése nem szennyvízzel történt;
25. *hígítás*: ha a kibocsátás az engedélyezett (üzemnapra, illetve egyéves időszakra vonatkozó) szennyvíz mennyiséget indokolatlanul túllépi, továbbá ha a kibocsátó a szennyvízmintavétel ideje alatt friss vizet kever a szennyvízhez a mintavételi pont előtt, a kibocsátási határérték teljesítése érdekében;
- 26.¹¹ *vízzennyező anyag kibocsátási határértéke (a továbbiakban: kibocsátási határérték)*: a vízzennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott keretek között, hatósági határozatban előírt – közvetlen vagy közvetett úton – a felszíni vízbe, illetve közcsonornába, közös üzemi csatornába vezethető szennyező anyag mértéke. Az adott szennyező anyagra vonatkozó határérték megadható koncentrációban, tömegarámban, előállított termékegységre, felhasznált anyagmennyiségre, gyártási kapacitásra vonatkozó fajlagos mennyiségben, illetve százalékos csökkentési hatásokban;
- 27.¹² *kombinált módszer*: a kibocsátásra és a szennyvizek befogadóba vezetésére a vízzennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet szerinti kibocsátási határértékek, valamint az elérhető legjobb technika, illetve nem pontszerű (diffúz) szennyezések esetén a legjobb környezeti gyakorlat komplex – kombinált – alkalmazása egy adott kibocsátás szabályozása során;
28. *küszöbérték*: jogszabályban, jogszabályi keretek között hatósági határozatban meghatározott kibocsátási határérték, mely a közcsonornába vezethető szennyező anyag minőségét és megengedett mértékét határozza meg;
- 29.¹³ *közcsonorna*: a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetéséről szóló kormányrendelet szerinti szennyvízelvezető mű, valamint a települési szennyvíztisztító telep vagy szennyvíztisztító telep nélküli közüzemi szolgáltatást biztosító szennyvízelvezető, -gyűjtő rendszer;
30. *közcsonornába bocsátó*: az a kibocsátó, aki közcsonornába szennyvizet, csapadékvizet bocsát;
31. *közcsonorna, szennyvíztisztító telep károsító szennyezése*: vízzennyező anyagnak a küszöbértékét meghaladó mértékű közcsonornába vezetése;
32. *szolgáltató*: a víziközmű üzemeltetésével szennyvízelvezetést vagy szennyvíztisztítást, illetőleg mindkettőt közszolgáltatásként végző természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;
33. *közös üzemi csatorna*: az a nem közüzemű szennyvíz elvezetését szolgáló vízállás, amelyet több kibocsátó közösen használ a különböző eredetű, döntően technológiai szennyvizek közös üzemi szennyvíztisztító telepre, illetve befogadóba vezetésére;
34. *közös üzemi szennyvíztisztító*: az a nem közüzemű létesítmény, amelyet több kibocsátó közösen használ a különböző eredetű, döntően technológiai szennyvizek tisztítására;
35. *közös üzemi csatornát, szennyvíztisztítót üzemeltető*: több kibocsátó által közösen használt, nem közüzemi szennyvízelvezető, szennyvíztisztító létesítményt üzemeltető természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;
- 36.¹⁴
- 37.¹⁵
- 38.¹⁶ *használt víz*: a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat következtében csak fizikai tulajdonságaiban megváltozott víz;
- 39.¹⁷ *felszíni vízben okozott károsodás*: a felszíni víz ökológiai, kémiai, illetve mennyiségi állapotában, illetve ökológiai potenciáljában közvetlenül vagy közvetve bekövetkező, mérhető, jelentős és kedvezőtlen változás, illetve a felszíni víz által nyújtott szolgáltatás közvetlen vagy közvetett mértékű jelentős romlása;
- 40.¹⁸ *regeneráció*: az a folyamat, illetve tevékenység – ideértve a természetes regenerálódást is –, amelynek eredményeképpen a károsodott állapot megszűnik, a károsodott felszíni víz, illetve az általa nyújtott, károsodott szolgáltatás visszaáll az eredeti állapotba;
- 41.¹⁹ *kármentesítés*: olyan helyreállítási intézkedés, amely a felszíni víz károsodásának enyhítésére, az eredeti állapot vagy ahhoz közeli állapot helyreállítására, valamint a felszíni víz által nyújtott szolgáltatás helyreállítására vagy azzal egyenértékű szolgáltatás biztosítására irányul, így különösen olyan műszaki, gazdasági és igazgatási tevékenység, amely a veszélyeztetett, szennyezett, károsodott felszíni víz megismerése, illetőleg a szennyezettség, károsodás és a kockázat mértékének csökkentése, megszüntetése, továbbá monitorozása érdekében szükséges;
- 42.²⁰ *diffúz források*: nem pontszerű források, illetve sok kisebb vagy elszórt forrás, amelyekből a szennyező anyagok a vízbe kerülhetnek kibocsátásra, amelyek a felszíni vizekre gyakorolt együttes hatása jelentős lehet, és amelyek esetében nem praktikus a jelentések begyűjtése egyedileg minden forrásból;
- 43.²¹ *üledék*: a felszíni vízbe besodort és lerakódott szerves és szerves eredetű hordalék részecskéi, a víztestben kémiai folyamatból keletkező csapadék pelyhek, valamint elpusztult vízi szervezetek fenékén lerakódó maradványai;
- 44.²² *vízminőségi határérték*: a felszíni víz vízzennyezettségi határértékeiről és azok alkalmazásának szabályairól szóló rendeletben meghatározott fizikai-kémiai szennyezőanyagok által okozott vízzennyezettség még megengedett olyan mértéke, amelynek meghaladása a jó ökológiai állapot romlását okozza;
- 45.²³ *keveredési zóna*: a felszíni víztestbe való közvetlen bevezetés bevezetési pontjának közvetlen környezetében a víztest egy részének lehatárolásával kijelölt térrész;

46.²⁴ jó ökológiai állapot: a felszíni víztestre meghatározott környezeti célkitűzések elérésének lehetőségét biztosító ökológiai állapot, amely azzal jellemezhető, hogy a biológiai minőségi elemek, az ökológiát támogató fizikai-kémiai elemek és a vízgyűjtő-gazdálkodási tervről szóló miniszteri rendeletben meghatározott, egyéb specifikus szennyező anyagok koncentrációja nem haladja meg a vízminőségi határértékek által meghatározott koncentráció szintjét;

47.²⁵ bióta: adott élőhelyen található élőlények összessége;

48.²⁶ mátrix: a vízi környezet eleme, nevezetesen víz, üledék vagy bióta;

49.²⁷ bióta-taxon: tetszőleges szintű rendszertani kategóriába tartozó speciális – környezetminősítésre alkalmas – vízi élőlénycsoport.

A felszíni vizek minőségének védelmére vonatkozó általános szabályok

4. § (1) A felszíni víztest jó állapotának eléréséhez és fenntartásához, illetve az erősen módosított víztestek jó ökológiai potenciáljának eléréséhez a vízhasználó (ideértve a kibocsátót) köteles – az e rendelet és a [Kvt.](#) vonatkozó előírásainak betartásával – hozzájárulni.

(2) Amennyiben nem pontszerű (diffúz) szennyezések miatt kibocsátási határérték megállapítására nincs mód, ott a legjobb környezeti gyakorlaton alapuló műszaki intézkedések alkalmazásával kell a vízszennyezést megelőzni, hogy a környezeti terhelés a legkisebb mértékűre csökkenjen.

5. § (1) Tilos a felszíni vizekbe, illetve azok medrébe bármilyen halmazállapotú, vízszennyezést okozó anyagot juttatni, az engedélyezett vízilétesítményen bevezetett

a) határértéknek megfelelő,

b) határérték alatti

e rendelet alapján engedélyezett kibocsátások kivételével.

(2)²⁸ Használt, illetve szennyvizet közvetlenül vagy közvetve felszíni vízbe kibocsátó létesítmény létesítéséhez, bővítéséhez, illetve a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvényben meghatározott jelentős változással járó fejlesztéséhez, valamint a működésének megkezdéséhez és működtetéséhez, a létesítményt engedélyező hatóságok engedélye szükséges.

6. § (1)²⁹ A vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló kormányrendelet előírásai szerint meg kell határozni a felszíni víztestek elhelyezkedését, a víztest-csoportok kialakítását és a hozzájuk tartozó, a jó ökológiai állapotot jellemező referenciaértékeket.

(2)³⁰ A felszíni víztestek vízminőségi elemeire vonatkozó referencia feltételek megállapításáról, az állapotértékelés végrehajtásáról, valamint a monitoring programok tervezéséről és működtetéséről a felszíni vizek megfigyelésének és állapotértékelésének egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet rendelkezik.

7. §³¹ A környezeti célkitűzéseket az országos és regionális környezetvédelmi, illetve társadalmi, gazdasági programok, tervek, a területfejlesztési, terület- és településrendezési tervek, és helyi építési szabályzatok kidolgozása során, valamint az önkormányzatok környezetvédelmi programjaiban, a gazdálkodó szervezetek terveiben és a műszaki tervezésben – a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló kormányrendeletben foglaltak szerint – érvényesíteni kell.

8. §³² A felszíni víztestek jó kémiai állapotának elérése és fenntartása érdekében az 1. számú melléklet B) pontjában meghatározott I. lista szerinti anyagok, valamint E) pontjában meghatározott elsőbbségi veszélyes anyagok, anyagcsoportok kibocsátásának fokozatos kiküszöbölésére, továbbá a B) pontban meghatározott II. lista szerinti anyagok, valamint az E) pontban meghatározott elsőbbségi anyagok, anyagcsoportok kibocsátásának csökkentésére intézkedéseket kell hozni a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben.

A kibocsátó általános kötelezettségei

9. § (1) A kibocsátó köteles a keletkezett szenny- vagy használt vizet az engedélyben előírt kibocsátási határértékre megtisztítani vagy megtisztíttatni.

(2) A vízhasználatokat és a vizek védelmét szolgáló beavatkozásokat úgy kell végezni, hogy

a) a vízszennyezést megelőzzék, vagy a környezet terhelését a lehető legkisebb mértékűre csökkentsék;

b) takarékos vízhasználatot és hatékony energiafelhasználást valósítsanak meg.

(3)³³ A felszíni víz jó állapotának elérése érdekében a vízszennyező anyagok tekintetében megállapított környezeti célkitűzéseket, valamint a környezetminőségi és vízminőségi határértékeket (a továbbiakban együtt: vízszennyezettségi határérték), továbbá a kibocsátási határértékeket a tevékenység és létesítmény tervezésénél figyelembe kell venni, valamint a megvalósítás és működtetés során be kell tartani.

10. § (1) Új létesítmények tervezésénél és megvalósításánál, valamint működtetésénél az elérhető legjobb technikának megfelelő kibocsátási színvonalat eredményező módszereket, eljárásokat, termelő, illetőleg szennyvíztisztító berendezéseket kell alkalmazni.

(2) Tilos vízterhelést okozó új létesítményt telepíteni, ha a 42. § (1) bekezdés szerinti előírások nem teljesíthetők, továbbá – a 26. § (4)–(5) bekezdésben foglalt kivételekkel – ha a befogadó mértékadó vízszennyezettsége már meghaladja vagy a tervezett létesítmény szennyezőanyag- kibocsátásának hatására várhatóan meghaladhatja a vízszennyezettségi határértéket.

11. § (1) Aki a vízhasználata során, a kibocsátási határértéket valamely szennyező anyag tekintetében meghaladó szennyezettségű vizet vesz ki a felszíni vízből, és a tevékenysége során keletkező szennyvizet ugyanabba a befogadóba bocsátja, kizárólag az általa okozott többlétszennyezésért felel.

(2) A kibocsátó üzemszerű működésén kívülről bekövetkező, rendkívüli szennyezés esetében a kibocsátó

a)³⁴ haladéktalanul köteles arról a vízvédelmi hatóság részére bejelentést tenni az addig tett intézkedések egyidejű közlésével

aa)³⁵ közvetlen bevezetés esetén a vízügyi igazgatásnak, végpontján szennyvíztisztító telepet nem tartalmazó közös szennyvízelvezetés esetén a szolgáltatónak vagy a közös üzemi csatornát üzemeltetőnek is,

ab) közvetett bevezetés esetén a szolgáltatónak vagy a közös üzemi tisztítót üzemeltetőnek is;

b)³⁶ azonnali beavatkozást igénylő esetben a környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló kormányrendeletben foglaltaknak megfelelően a kárelhárítást azonnal köteles megkezdeni.

A szennyvizek kibocsátására vonatkozó általános szabályok

12. § (1)³⁷ Az 1. számú melléklet B) pontjában meghatározott, I. lista szerinti vízszennyező anyagok és az E) pontban megjelölt elsőbbségi veszélyes anyagok felszíni vízbe való kibocsátását a kibocsátó technológiák fejlődésével párhuzamosan a 8. § (1)

bevezetésében előírtakra is figyelemmel fokozatosan meg kell szüntetni. A kibocsátás megszüntetéséig a kibocsátás a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott, illetőleg a vízvédelmi hatóság által előírt határértékek és határidők megtartásával végezhető.

(2) Az 1. számú melléklet C) pontjában meghatározott anyagok kibocsátása, valamint D) pontjában meghatározott anyagok kibocsátása az ott felsorolt technológiákból tilos.

(3)³⁸ Közcsatornába szennyvíz (használt víz) csak a használt és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról szóló miniszteri rendelet és a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet szerint, valamint e rendelet előírásainak betartásával bocsátható.

(4)³⁹ Zárt gyűjtőben gyűjtött szennyvizet (használt vizet) közcsatornába vezetni – a kizárólag házi szennyvizek kivételével – csak akkor lehet, ha a szennyvizet megfelelően kialakított és az adott technológiára előírt technológiai határérték, illetőleg küszöbérték alapján méretezett szennyvíz előkezelőn való előtisztítást követően vezették a gyűjtőbe. Előtisztítás hiányában technológiából származó szennyvizet (használt vizet) nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízként kizárólag nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz leürítő helyen és előzetes minőségvizsgálat ismeretében, a szolgáltató által adott a tisztításra vonatkozó vállalkozási nyilatkozat alapján szabad leüríteni. Kommunális és technológiai szennyvizek egyazon fordulóban nem szippantathatók, a jármű tartályában való keveredésük nem engedhető meg.

(5)⁴⁰ Közcsatornába – a háztartások, továbbá a napi száz adagnál kisebb kapacitású vendéglátó-ipari egységek kibocsátásait, valamint a vízvédelmi hatóság által jóváhagyott előkezelést követően külön engedélyezett eseteket kivéve – tilos bármilyen hulladékot, így élelmiszer-hulladékot bocsátani, kiemelt figyelemmel a gépi eszközök és őrlők által előállított, házi és közüzemi konyhák, éttermekből, feldolgozóüzemekből származó szilárd vagy folyékony hulladékokra.

(6) Elválasztott rendszerű (nyílt vagy zárt szelvényű) települési csapadékvíz-elvezető csatornába szennyvizet vezetni tilos az üzemi területen összegyűjtött, megfelelően tisztított csapadékvizek kivételével.

13. § A szennyvizet kibocsátó létesítmények üzemeltetése során a környezet védelme szempontjából az elérhető legjobb technikát kell alkalmazni. Ennek meghatározásánál figyelembe kell venni

- a) a tevékenység folytatásához szükséges veszélyes anyagok mennyiségének csökkentését, fokozatos kiküszöbölését;
- b) a tevékenységhez szükséges víz takarékos, a nyers- és segédanyagok, valamint az energia hatékony felhasználását;
- c) a környezet szennyezésének megelőzését, a káros hatások, illetve ezek kockázatának csökkentését;
- d) a balesetek megelőzését és a bekövetkezett balesetek környezeti következményeinek csökkentését;
- e)⁴¹ a tevékenység felhagyása esetén, az esetleges további szennyezések, károsodások kockázatának elkerüléséhez és a működési terület környezetvédelmi szempontból megfelelő állapotának visszaállításához szükséges, megkövetelt intézkedéseket.

14. § (1) A szennyvízkibocsátással járó létesítmények működtetése során:

- a) olyan anyag-, víz- és energiafelhasználást kell folytatni, amely nem okozza a kibocsátási határértékek túllépését és megfelel az egyéb környezetvédelmi előírásoknak;
- b) a szennyvíztisztító és a szennyvízkezelő berendezések szakszerű üzemeltetéséről folyamatosan, karbantartásokról rendszeresen gondoskodni kell;
- c)⁴² a technológiai előírások megtartásával, az üzemzavarok megelőzésével, illetőleg elhárításával a vízszennyezést meg kell akadályozni.

(2) Az engedélyben előírt kibocsátási határértéket hígítás útján teljesíteni a befogadó vagy közcsatorna védelmében jogszabálynak, illetőleg hatósági intézkedésnek megfelelően lehet.

(3) Az engedélyben megállapított követelmény nem teljesíthető olyan eljárás alkalmazásával, amely más környezeti elem szennyezésével jár.

(4) A kibocsátási határértéket – a kibocsátás utáni hígulást figyelmen kívül hagyva a vízszennyező anyag koncentrációjának meghatározása során – az engedélyben rögzített, illetve arra a pontra kell alkalmazni, ahol a kibocsátott szennyező anyag elhagyja a vízszennyező forrást. Közvetett bevezetés esetén a szennyvíztisztító telep tisztítóképessége is figyelembe vehető az érintett vízszennyező források kibocsátási határértékeinek meghatározásakor.

(4a)⁴³ A vízvédelmi hatóság azokra a felszíni vizeket szennyező elsőbbségi és egyéb veszélyes anyagokra, amelyekre a felszíni víz vízszennyezettségi határértékeiről és azok alkalmazásának szabályairól szóló miniszteri rendelet környezetminőségi határértékeket határoz meg, a befogadó terhelhetőségére tekintettel keveredési zónát jelölhet ki. A keveredési zónában az elsőbbségi és egyéb veszélyes anyagok, anyagcsoportok koncentrációja – nem érintve a felszíni víz további részét – meghaladhatja a környezetminőségi határértéket.

(5)⁴⁴ Amennyiben a kibocsátott szennyvíz veszélyezteteti vagy korlátozza a felszíni vízből kivett víz használatát, vagy károsan szennyezi a közcsatornát, illetőleg veszélyezteteti a szennyvíztisztító működését, illetve tisztítási hatékonyságát, a vízvédelmi hatóság – a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, köznevelési, szakképző és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények kivételével – a kibocsátót a veszélyeztetés vagy károsodás mértékétől függően határozatban kötelezi a szennyvízkibocsátás korlátozására vagy leállítására.

(6)⁴⁵ A 27. § (2) bekezdésében meghatározott kibocsátók a szennyvízkibocsátásuk mennyiségi és minőségi adatait – használt és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerint – rendszeresen mérni (önellenőrzés), és nyilvántartani kötelesek.

II.

RÉSZLETES RENDELKEZÉSEK

Kibocsátási határértékek

14/A. §⁴⁶ A kibocsátási határértékeket a felszíni víz vízszennyezettségi határértékeiről és azok alkalmazási szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott vízszennyezettségi határértékek figyelembevételével kell meghatározni.

15. § (1) Az adott technológiára vonatkozó kibocsátási határértékeket (a továbbiakban: technológiai határérték) az elérhető legjobb technika alkalmazásából és a kapcsolódó szennyvíztisztítási tevékenységből származó szennyezőanyag-kibocsátás értékeinek alapulvételével kell meghatározni.

(2)⁴⁷ A technológiai határértékeket és alkalmazásuk szabályait a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet határozza meg.

16. §⁴⁸ A közvetlen bevezetésre vonatkozó területi határértékeket (a továbbiakban: területi határérték) a vízminőségvédelmi területi kategóriák alapján a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól

szóló miniszteri rendelet határozza meg. A területi határérték akkor alkalmazható, ha az adott kibocsátás adott szennyező anyagára a 15. § szerinti határérték nem állapítható meg.

17. §⁴⁹ A közcsonornába bocsátható szennyvíz szennyezőanyag-tartalmának mértékét (a továbbiakban: küszöbérték) a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet határozza meg. Egy adott szennyező anyag közcsonornába bocsátásának engedélyezésekor a küszöbérték megállapítása során e rendelet 21. §-ának rendelkezései szerint kell eljárni.

A kibocsátási határértékek megállapítása közvetlen bevezetés esetén

18. § (1)⁵⁰ A kibocsátási határértéket a kibocsátó számára a vízvédelmi hatóság – a (2)–(4) bekezdésben, a 12–17. §-ban, a 19–22. §-ban foglaltak figyelembevételével – a 25. § (1) bekezdés szerinti engedélyben állapítja meg.

(2)⁵¹ A vízvédelmi hatóság a kibocsátási határértéket a technológiai határérték és a területi határérték alapján határozza meg a következők szerint:

- a) ha a tevékenységre van technológiai kibocsátási határérték, akkor kibocsátási határértéknek azt kell előírni;
- b) ha a tevékenységre vagy a kibocsátásra jellemző szennyező anyagok közül egy adott szennyező anyagra nincs technológiai határérték, akkor a vonatkozó területi határértéket kell előírni kibocsátási határértéknek.

(3) A 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi idő alatt olyan közcsonornából való közvetlen bevezetés esetében, ahol a szennyvízelvezető mű gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító, a kibocsátási határértéket a 22. § (2) bekezdés szerint kell a szolgáltató kibocsátására vonatkozóan megállapítani.

(4)⁵²

19. §⁵³ (1)⁵⁴ A vízvédelmi hatóság a kibocsátó kérelmére vagy hivatalból egyedi határértéket állapíthat meg

- a) a 2. számú melléklet 2.9. pontjában meghatározott anyagok tekintetében a kibocsátásra, vagy
- b) a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott technológiai és területi határértéktől történő eltérés esetében.

(2) Az egyedi határérték megállapítása során figyelembe kell venni:

- a) a befogadó terhelhetőségét,
- b)⁵⁵
- c) a jó kémiai és ökológiai állapot megőrzésének, szükség szerinti elérésének szempontjait, valamint
- d)⁵⁶

(2a)⁵⁷ Ha a termálvíz hasznosításából keletkező szennyvíz bevezetése a hatásterületen lévő befogadó vízfolyás-rendszer hasznosítását veszélyezteti, a szennyvizet a hatóság által meghatározott időszakban és módon, a vízhasználat veszélyeztetése nélkül lehet bevezetni a vízfolyásba.

(3) A vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott legkisebb és legnagyobb határértéktől eltérni nem lehet. Nem lehet enyhébb határértéket megállapítani

a) azokra a felszíni vizeket szennyező elsősorú és egyéb veszélyes anyagokra, amelyekre a felszíni víz vízszennyezettségi határértékeiről és azok alkalmazásának szabályairól szóló miniszteri rendelet környezetminőségi határértékeket határoz meg, az ott meghatározott határértékeknél, valamint

b) a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott, települések szennyvízelvezetésére és -tisztítására vonatkozó technológiai határértékeknél a 2000 LE feletti terhelési kapacitású települési szennyvíztisztító telepek esetében.

(4)⁵⁸ A kibocsátó külön kérelmére a vízvédelmi hatóság által e rendelet szerint megállapított egyedi határérték felülvizsgálható, amennyiben a kérelmet a kibocsátó a befogadó terhelhetőségére vonatkozó mérésekkel és számításokkal alátámasztja. A felülvizsgálat következtében az egyedi határérték megállapítása a (2) bekezdésben foglaltakra figyelemmel történik.

19/A. §⁵⁹ Időszakos vízfolyásba történő vízszennyező anyag bevezetése esetén a 19. § (3) bekezdésében meghatározott kivételek figyelembevételével a kibocsátási határérték a területi határérték alapján vagy az egyedi határérték megállapításával határozható meg.

A kibocsátási határértékek (küszöbértékek) megállapítása közvetett bevezetés esetén

20. §⁶⁰ A közös üzemi szennyvíztisztításra vezetett szennyvíz (használt víz) egy adott szennyező anyagának közös üzemi csatornába vezethetőségére vonatkozó kibocsátási határértékét a vízvédelmi hatóság a 18. § (1) bekezdésére figyelemmel, a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetőjének vállalása szerinti szennyezőanyag-terhelési szint figyelembevételével állapítja meg.

21. § (1)⁶¹ A küszöbértéket a vízvédelmi hatóság a 25. § (1) bekezdés szerinti engedélyben állapítja meg.

(2)⁶² A közcsonornába vezethető szennyvíz (használt víz) egy adott szennyező anyagának küszöbértékét, amennyiben a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet az anyagra, anyagcsoportra küszöbértéket határoz meg, akkor az aszerint meghatározott koncentráció szinten kell előírni.

(3)⁶³ Amennyiben a közcsonornába vezetendő szennyvíz, használt víz a 2. számú melléklet 2.9. B) pontja szerinti veszélyes és mérgező anyagot tartalmaz, és az adott anyagra adott tevékenység esetén vonatkozik a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet szerinti felszíni víz befogadóba vezetésre vonatkozó technológiai határérték, úgy küszöbértéknek azt kell előírni. A keletkezési helyre és az elkeveredés előtti pontra a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott technológiai határértéket a vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló miniszteri rendelet szabályozása szerinti helyre előírt küszöbértékként kell alkalmazni.

(4) A 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi idő alatt, arra a kibocsátásra, melyet olyan közcsonornába vezetnek, melynek gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep, a küszöbértéket a 22. § (1) bekezdés szerint kell a kibocsátásra vonatkozóan megállapítani.

22. § (1) Azon kibocsátók esetében, akik szennyvizüket olyan közcsonornába (szennyvízelvezető mű gyűjtőrendszerébe) bocsátják, melynek gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep, a települési tisztító üzembe helyezéseiig vagy legfeljebb a települési tisztítókra vonatkozó türelmi idő végéig a kibocsátás engedélyezésénél a 21. § (1)–(3) bekezdés szerinti megállapított küszöbértékeket kell előírni, és annak túllépése esetén csatornabírságot kell kiszabni.

(2)⁶⁴ Az (1) bekezdés szerint meghatározott közcsonornát üzemeltető szolgáltatónak, mint engedélyesnek, a türelmi idő alatt közvetlen bevezetésre vonatkozó kibocsátási határértékeit az e rendelet 18–19. §-ában foglaltaktól eltérően egyedileg úgy kell meghatározni, hogy egy adott szennyező anyagra vonatkozó kibocsátási határérték legfeljebb az ugyanazon szennyező anyagra